

KOM(75)527
Q 8-1

DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 5. november 1975

Rådet

R/2688/75 (FIN 697)

O V E R S Æ T T E L S E

<u>Skrivelse fra:</u>	Kommisionen for De europæiske Fællesskaber, underskrevet af P.J. LARDINOIS, kommissionsmedlem
<u>dateret den:</u>	30. oktober 1975
<u>til:</u>	M. RUMOR, formand for Rådet for De europæiske Fællesskaber
<u>vedr.:</u>	Forslag til Rådets direktiv om afgiftsfrihed ved midlertidig indførsel af visse transport- midler inden for Fællesskabet

Hr. formand,

Hoslagt følger et forslag til Rådets direktiv om afgifts-
frihed ved midlertidig indførsel af visse transportmidler inden
for Fællesskabet.

Formålet med dette forslag er ved midlertidig indførsel
at indføre fritagelse under visse betingelser for alle afgifter,
der i den medlemsstat, hvortil indførslen finder sted, pålægges
visse transportmidler.

I betragtning af det behandlede emne foreslår Kommissionen,
at Europa-Parlamentet og Det økonomiske og sociale Udvalg
høres om dette forslag.

R/2688 dk/75 (FIN 697) als/AA/jt

.../...

Kommisionen finder det ønskeligt, om Rådet kunne træffe afgørelse om dette forslag i løbet af første halvår af 1976. Med henblik herpå bør Europa-Parlamentet og Det økonomiske og sociale Udvalg afgive deres udtalelser senest under deres mødeperioder i februar 1976.

(Høflighedsformel)

(sign.) P.J. LARDINOIS

bilag: dok. KOM(75) 527 endelig udg.

R/2688 dk/75 (FIN 697) als/AA/jt

KOM(75) 527 endelig udg.

Bruxelles, den 24. oktober 1975

Forslag til

RÅDETS DIREKTIV

om afgiftsfrihed ved midlertidig indførsel af visse transportmidler inden for Fællesskabet

(forelagt Rådet af Kommissionen)

BEGRUNDELSE

I. Almindelige betragtninger

Da de internationale konventioner om henholdsvis midlertidig indførsel af private køretøjer, der benyttes til vejtrafik, udfærdiget i New York den 4. juni 1954, og beskatning af køretøjer til privat brug i international landevejstrafik, udfærdiget i Genève den 13. maj 1956, ikke længere fuldt ud opfylder Fællesmarkedets behov, er det forekommet nødvendigt på fællesskabsplan og i et fællesskabsperspektiv at løse de problemer, der knytter sig til trafikken inden for Fællesskabet med forskellige transportmidler, der har hjemsted i en af Fællesskabets medlemsstater.

Begrebet internt marked kræver en smidiggørelse af de betingelser, der tidligere er blevet godkendt, for at transportmidler tilhørende personer, der er bosiddende i en medlemsstat, har kunnet køre afgiftsfrit i en anden medlemsstat, samt for anvendelsen af private køretøjer til erhvervsmæssig brug i trafikken inden for Fællesskabet. Det har vist sig, at der burde foretages forbedringer på disse to områder, navnlig med henblik på at undgå dobbeltbeskatning og for at lette grænseformaliteterne.

Formålet med dette forslag til direktiv er at indføre en ordning om afgiftsfrihed i Fællesskabet for de forskellige transportmidler, der anvendes i privat øjemed af privatpersoner, samt for private køretøjer, der anvendes i erhvervsmæssigt øjemed af fysiske personer. Denne afgiftsfrihed forbeholdes personer, der er bosiddende i medlemsstaterne, og vedrører trafikken inden for Fællesskabet.

Den foreslåede ordning gør det muligt i den stat, i hvilken den midlertidige indførsel finder sted, at undgå at opkræve de afgifter, der påhviler ^{nu} visse ^{de allerede} transportmidler ~~til privat brug og private køretøjer, der anvendes i erhvervsmæssigt øjemed i Fællesskabet~~, med undtagelse af de afgifter, der følger af den umiddelbare brug af disse transportmidler i denne stat, [>] såsom afgift på brændstof, reparationer, leje af parkeringsplads, vejafgifter o.s.v.

II. Bemærkninger til artiklerne.

Artiklerne 1 og 2

Formålet med artikel 1 er at indrømme afgiftsfrihed for enhver afgift, der i en medlemsstat pålægges de transportmidler, der nævnes, hvad enten disse afgifter opstår, fordi disse transportmidler erhverves, tages i anvendelse eller anvendes.

Artikel 2 indeholder en række definitioner. Opmærksomheden henledes på definitionen af begrebet et transportmiddels erhvervsmæssige brug. Således benyttes et privat køretøj, der anvendes til transport til arbejdsstedet, ikke "i erhvervsmæssigt øjemed", modsat et køretøj, der anses som nødvendigt med henblik på at udføre selve arbejdet.

Artikel 3

Artikel 3 tillader en person, der er bosiddende i Fællesskabet midlertidigt i en anden stat end den, hvori han har bopæl, at indføre visse transportmidler fra en anden af Fællesskabets medlemsstater på den betingelse, at han kun anvender dem til privat brug, og at han ikke overdrager eller udlåner disse transportmidler i den medlemsstat, i hvilken den midlertidige indførsel finder sted. For at tage hensyn til et særligt problem, der rejser sig med hensyn til biludlejning, er det fundet hensigtsmæssigt at indsatte en særlig bestemmelse, som tildels fraviger disse principper.

Artikel 4

I medfør af artikel 4 er der en række former for erhvervsmæssig brug af private køretøjer, som ikke vil kunne tillades i den medlemsstat, i hvilken den midlertidige indførsel finder sted. Ud over de for andre transportmidler fastsatte betingelser skal det private køretøj være erhvervet efter de almindelige beskatningsregler, som gælder for hjemmemarkedet i den medlemsstat, i hvilken indregistrering finder sted, og der må ikke i forbindelse med udførsel være ydet nogen godtgørelse af eller fritagelse for afgifter.

Artikel 5

Artikel 5 har til ^{formål} med visse undtagelser at indrømme afgiftsfrihed for en værdi af 125 RE for transportable arbejdsredskaber, handelsdokumentation

og vareprøver uden handelsmæssig værdi, der medbringes i de midlertidigt indførte køretøjer. Over denne værdi gælder de sædvanlige formaliteter fortsat.

Artikel 6

Da rideheste let kan ^{gøres til} genstand for forskellige former for handel, har det ikke vist sig muligt i almindelighed at tillade midlertidig indførsel af sådanne heste.

For at fjerne hindringerne for den turisme, der finder sted på hesteryg, kan der dog på anmodning fra ryttere indrømmes afgiftsfrihed på de i denne artikel fastsatte betingelser.

Artiklerne 7 og 8

Artiklerne 7 og 8 opstiller almindelige regler og supplerende regler for dokumentering af bopæl. Der henvises selvfølgelig i begge definitioner til samme bopælsbegreb, d.v.s. hovedbopæl. De supplerende regler udgør dog et kompleks af kriterier og formodninger med en klart større beviskraft, som gør det muligt at give den stat, i hvilken den midlertidige indførsel finder sted, en meget større sikkerhed med hensyn til fysiske personers bopæl.

Hvis hovedbopælen ikke synes at være dokumenteret med al den ønskede nøjagtighed på grundlag af de almindelige regler, kan myndighederne derfor i den medlemsstat, i hvilken den midlertidige indførsel finder sted, når det drejer sig om erhvervsmæssig brug af et privat køretøj, anmode om enhver yderligere oplysning.

I undtagelsestilfælde kan myndighederne i den stat, i hvilken den midlertidige indførsel finder sted, kræve en sikkerhedsstillelse. Denne sikkerhedsstillelse skal tilbagebetales inden for to måneder, hvis den fysiske person forelægger en attest om, at samtlige hans erhvervsindtægter er indkomstskattepligtige i en anden medlemsstat. Den medlemsstat, i hvilken den midlertidige indførsel finder sted, skal følgelig vise, at den privatperson, hvis hovedbopæl den bestrider, for det løbende år har taget bopæl på dens område.

Begrænsningen i medlemsstaternes adgang til at kræve sikkerhedsstillelse er begrundet med hensynet til harmonisering ^{af} toldformaliteterne og at undgå den meget udbredte praksis med sikkerhedsstillelse, som er en ikke uvæsentlig hindring for den fri bevægelighed. Der er for øvrigt ingen grund til at

frygte risiko for bedrageri, for enten er indførereren ikke bosiddende i den medlemsstat, i hvilken den midlertidige indførsel finder sted, og så er sikkerhedsstillelsen overflødig, eller også er indførerers hovedsæde for den erhvervsmæssige virksomhed i det løbende år beliggende i den stat, i hvilken den midlertidige indførsel finder sted, og så vil sidstnævnte have mulighed for at retsforfølge bedrageren.

Artikel 9

Dette forslag indeholder en række foranstaltninger, som skal betragtes som et minimum, der er godtaget af alle medlemsstaterne. Der er intet til hinder for, at medlemsstaterne træffer foranstaltninger, som i større udstrækning betyder en virkeliggørelse af princippet om fri bevægelighed for personer i Fællesskabet. Kriterierne for dokumentering af bopæl må dog under ingen omstændigheder ændres for ikke at bringe den sikkerhed i fare, personer har af ordningen.

1968/400 - 11

Forslag til Rådets direktiv af om afgifts-
frihed ved midlertidig indførsel af visse trans-
portmidler inden for Fællesskabet

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR -

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig artikel 99,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet,

under henvisning til udtalelse fra Det økonomiske og sociale Udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

Den frie bevægelighed for personer med bopæl inden for Fællesskabet besværliggøres af de afgiftsordninger, der anvendes ved midlertidig indførsel af visse transportmidler til privat eller erhvervsmæssig brug;

afskaffelsen af hindringer hidrørende fra sådanne afgiftsordninger er især nødvendig for oprettelsen af et økonomisk marked, hvis karaktertræk svarer til hjemmemarkedets;

det skal i visse tilfælde kunne fastslås med sikkerhed, om en person har bopæl inden for Fællesskabet -

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Omfang

Medlemsstaterne indrømmer på de nedenfor fastsatte betingelser ved midlertidig indførsel af visse transportmidler fra en medlemsstat afgiftsfrihed for omsætningsafgifter, punktafgifter, enhver anden forbrugsafgift, afgifter vedrørende det at færdes i trafikken og/eller påbegyndt færdsel i trafikken samt periodiske afgifter vedrørende besiddelse eller benyttelse af motorkøretøjer, herunder anhangere dertil, med undtagelse af alle erhvervs-køretøjer, campingvogne, lystbåde, private fly, cykler og rideheste. Afgiftsfriheden omfatter ikke opholdsafgifter af turistmæssig art eller afgifter opkrævet for tjenesteydelser.

Artikel 2

Definitioner

I dette direktiv forstås ved:

- a) "privat køretøj": ethvert motorkøretøj, der anvendes til persontransport, og som indeholder . højst otte siddepladser foruden førerens plads;
- b) "erhvervskøretøj": ethvert køretøj, som efter dets konstruktion og udstyr er egnet og beregnet til transport:
 - aa) af over ni personer, inklusive føreren;
 - bb) af varer;
- c) "erhvervsmæssig brug" af et transportmiddel: anvendelse af dette transportmiddel med henblik på direkte at udøve lønnet virksomhed eller virksomhed med henblik på fortjeneste;
- d) "privat brug": enhver anden brug end erhvervsmæssig.

Artikel 3

Midlertidig indførsel af visse transportmidler til privat brug

Det indrømmes ved midlertidig indførsel af motorkøretøjer, herunder anhangere dertil - med undtagelse af erhvervskøretøjer - campingvogne, lystbåde, private fly og cykler, afgiftsfrihed for de i artikel 1 anførte afgifter i 6 måneder pr. periode af 12 måneder på følgende betingelser:

- a) den private person, der indfører disse ting, skal:
 - aa) have hovedbopæl i en anden af Fællesskabets medlemsstater end den, i hvilken den midlertidige indførsel finder sted;
 - bb) anvende disse transportmidler til privat brug;
- b) transportmidlerne må ikke overdrages, udlejes i den medlemsstat, i hvilken den midlertidige indførsel finder sted, eller udlånes til en person med bopæl i denne stat. Private køretøjer, der tilhører en udlejningsvirksomhed med hovedsæde i Fællesskabet, kan dog genudlejes til en person, der ikke er bosiddende i den medlemsstat, i hvilken den midlertidige indførsel finder sted, med henblik på genudførsel af køretøjet, eller de kan af en i udlejningsvirksomheden ansat bringes tilbage til den medlemsstat, hvor udlejningen oprindeligt fandt sted, selvom denne ansatte er bosiddende i den medlemsstat, i hvilken den midlertidige indførsel finder sted.

Artikel 4

Midlertidig indførsel af private køretøjer til erhvervsmæssig brug

Der indrømmes i tilfælde af midlertidig indførsel af et privat køretøj til erhvervsmæssig brug afgiftsfrihed for de i artikel 1 anførte afgifter i 6 måneder pr. periode af 12 måneder på følgende betingelser:

- a) den fysiske person, der indfører det private køretøj:
 - aa) skal have hovedbopæl i en anden af Fællesskabets medlemsstater end den, i hvilken den midlertidige indførsel finder sted;
 - bb) må i den medlemsstat, i hvilken den midlertidige indførsel finder sted, hverken benytte sit private køretøj til at udføre persontransport mod vederlag eller andre materielle fordele eller til varetransport mod eller uden vederlag.

- b) det private køretøj må ikke overdrages, udlejes eller udlånes i den medlemsstat, i hvilken den midlertidige indførsel finder sted;
- c) det private køretøj skal være erhvervet i overensstemmelse med de almindelige beskatningsregler, som gælder på hjemmemarkedet i den medlemsstat, hvor det er indregistreret, og der må ikke i forbindelse med udførslen være indrømmet nogen fritagelse for eller ydet nogen godtgørelse af omsætningsafgifter, punktafgifter eller nogen som helst forbrugsafgift.

Denne betingelse skal anses som opfyldt, når det private køretøj er forsynet med en nummerplade i den normale serie i den medlemsstat, hvor det er indregistreret, dog med undtagelse af midlertidig plade.

For private køretøjer, som er indregistreret i en medlemsstat, hvor udlevering af nummerplader i normal serie ikke er betinget af, at de almindelige beskatningsregler på hjemmemarkedet overholdes, kan forbrugerne dog på en hvilken som helst måde føre bevis for betaling af forbrugsafgifterne.¹⁾

Artikel 5

Indførsel af arbejdsredskaber, handelsdokumentation og vareprøver, som medføres i de indførte køretøjer, der indrømmes afgiftsfrihed

1. Der indrømmes ^{uden særlig tilladelse} afgiftsfrihed for de i artikel 1 anførte afgifter ved midlertidig indførsel af transportable arbejdsredskaber og indførsel af handelsdokumentation og vareprøver uden handelsmæssig værdi, der transporteres i de midlertidigt indførte køretøjer.

- 1) Det foreslås, at der i Rådets mødeprotokol optages en erklæring, der kan udformes således:

"De medlemsstater, som udleverer nummerplader i normal serie for motorkøretøjer, der ikke er erhvervet efter de almindelige beskatningsregler på hjemmemarkedet, forpligter sig til at afhjælpe dette forhold, idet indregistrering i normal serie er forbeholdt de køretøjer, der er erhvervet på hjemmemarkedsvilkår. Disse stater kan dog udlevere nummerplader i normal serie for køretøjer, der ikke er blevet erhvervet under de almindelige beskatningsregler på hjemmemarkedet, for så vidt disse plader er forsynet med et kendingsmærke, der ikke kan fjernes, og som er let genkendeligt for de kompetente myndigheder, når de indrømmer afgiftsfrihed efter dette direktiv."

2. Den under 1 anførte afgiftsfrihed indrømmes på betingelse af, at den samlede værdi af disse ting ikke overstiger 125 RE. Dog er de punktafgiftspligtige varer, som nævnes i artikel 4, stk. 1, i Rådets direktiv 69/169 af 28. maj 1969 som ændret ved senere direktiver, udelukket fra afgiftsfrihed.
3. Indførsel af de nævnte ting til en værdi over 125 RE og/eller indførsel af punktafgiftspligtige varer ændrer ikke princippet om indrømmelse af afgiftsfrihed for køretøjer.

Artikel 6

Afgiftsfrihed ved midlertidig indførsel af rideheste i forbindelse med den turisme, der finder sted på hesteryg

Der indrømmes på følgende betingelser afgiftsfrihed for de i artikel 1 anførte afgifter for et tidsrum af 3 måneder i alle medlemsstater ved midlertidig indførsel af rideheste:

- a) ridehestene skal med fortsæt og/eller under udflugter, der foretages af deres ryttere, komme ind på området i den medlemsstat, i hvilken den midlertidige indførsel finder sted;
- b) der skal anmodes om afgiftsfrihed, når der rides ind på området i den medlemsstat, i hvilken den midlertidige indførsel finder sted;
- c) ridehestene må hverken udlejes eller udlånes til andre end den anførte rytter eller overdrages til en tredjemand, der er bosiddende i den medlemsstat, i hvilken den midlertidige indførsel finder sted, eller anvendes til andre formål end udflugten.

Artikel 7

Almindelige regler for dokumentering af bopæl

Med henblik på anvendelse af dette direktiv dokumenterer fysiske personer deres hovedbopæl ved hjælp af deres pas, identitetskort eller - i mangel af sådan legitimation - ved ethvert andet identitetsbevis, som den medlemsstat, i hvilken den midlertidige indførsel finder sted, har anerkendt som gyldigt.

Artikel 8

Supplerende regler for dokumentation af bopæl i tilfælde af erhvervsmæssig brug af et privat køretøj

1. Såfremt de kompetente myndigheder i den medlemsstat, i hvilken den midlertidige indførsel finder sted, nærer meget alvorlig tvivl om gyldigheden af den erklæring om hovedbopæl, der er afgivet på grundlag af de i artikel 7 anførte identitetsbeviser, kan de kræve alle yderligere oplysninger eller beviser.
2. I undtagelsestilfælde, hvor der til trods for de yderligere i stk. 1 anførte oplysninger til de kompetente myndigheder i den stat, i hvilken den midlertidige indførsel finder sted, stadig hersker alvorlig tvivl, tillader disse myndigheder den midlertidige indførsel mod en sikkerhedsstillelse, der begrænses til maksimalt 6 måneders varighed.
Når brugeren af køretøjet fremlægger en attest på, at samtlige hans erhvervsindtægter er indkomstskattepligtige i en anden medlemsstat, skal myndighederne dog i den medlemsstat, i hvilken den midlertidige indførsel finder sted:
 - a) frafalde sikkerhedsstillelsen, hvis attesten fremlægges ved indførselen;
 - b) tilbagebetale sikkerhedsstillelsen inden for 2 måneder at regne fra fremlæggelsen af denne attest.
3. De kompetente myndigheder i den stat, i hvilken den midlertidige indførsel finder sted, kan kræve supplerende forklaringer fra de kompetente myndigheder i den medlemsstat, som har udstedt den i stk. 2 anførte attest, navnlig hvis det fremgår, at hovedsædet for indførersens erhvervsmæssige virksomhed ikke længere i det løbende år er beliggende i sidstnævnte medlemsstat.
4. De kompetente myndigheder skal på begæring til enhver fysisk person udlevere den i stk. 2 nævnte attest, som skal fremlægges af denne for de kompetente myndigheder i den medlemsstat, i hvilken den midlertidige indførsel finder sted.

Artikel 9

Særlige bestemmelser

1. Medlemsstaterne kan fastsætte lempeligere ordninger end forudsat i dette direktiv.
2. Medlemsstaterne giver Kommissionen meddelelse om disse ordninger, når de opfylder de i artikel 10 fastsatte forpligtelser.

Artikel 10

Forskellige forpligtelser

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige bestemmelser i kraft for inden tre måneder efter vedtagelsen at efterkomme dette direktiv og underretter straks Kommissionen herom.
2. Medlemsstaterne drager omsorg for at meddele Kommissionen teksten til de vigtigste senere nationale bestemmelser, som de udsteder på det område, der falder ind under dette direktiv.
3. Efter høring af medlemsstaterne skal Kommissionen aflægge beretning til Rådet hvert andet år om direktivets anvendelse i medlemsstaterne.

Artikel 11

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.